

De 29 Spejle

Roman af Finn Ehlers

Udgivet foråret 2022

Skriveforlaget

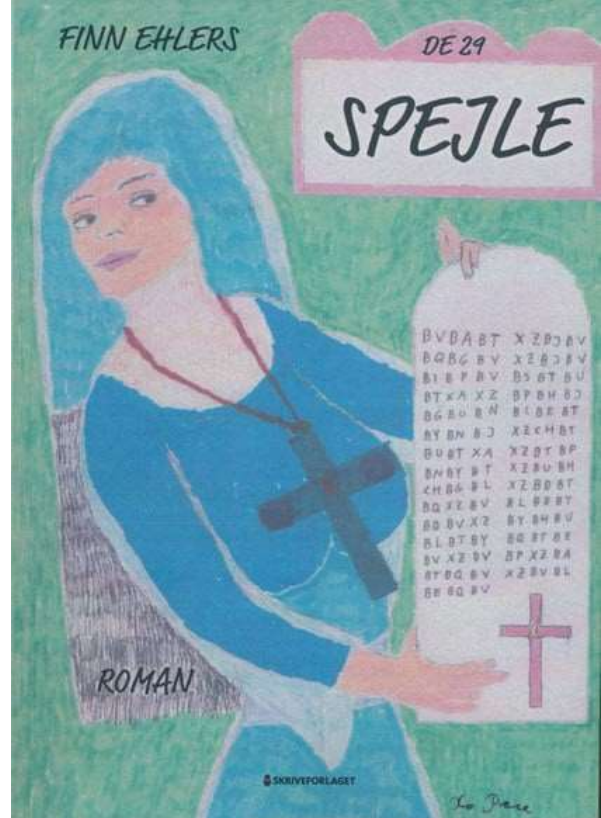
Paperback, 245 sider.

Anmeldereksemplar doneret af
forlaget

Bagsidetekst:

Da Lene og Lennart køber et spejl og et gammelt billede, der forestiller en nonne, ved de ikke, at de er på sporet af en sprængfarlig hemmelighed, og at spejlet vil vise dem ting, de ikke troede mulige. Men kigger man i spejlet, kommer en helt anden virkelighed til syne, og nonnen på billedet har tilsyneladende en hemmelig kode. Det får alt sammen indflydelse på Lenes arbejde, for snart får plejerobotterne på plejehjemmet en farlig virus, mens Lene og Lennart kommer på sporet af hemmelige skrifter og ulovlige eksperimenter.

De 29 Spejle af Finn Ehlers er vanskelig at anmelde. På den ene side er det en rimeligt fængende roman med et spændende plot i et genremiks med nogenlunde lige dele science fiction og fantasy. På den anden side, så er det en roman, hvor Skriveforlaget, der er et medudgiverforlag, efter min mening har svigtet forfatteren. På forlagets hjemmeside skriver de ellers: “Vi er garant for en topprofessionel udgivelse.”

Sådan har jeg da også oplevet andre af forlagets udgivelser, hvorfor det undrer mig, at de her udgiver en roman, der i den grad burde have været gennemarbejdet sammen med en god betalæser, før den blev sendt til trykning. At forfatteren måske har insisteret på, at bogen skulle udgives i denne form, er efter min mening ingen undskyldning, for skulle det være tilfældet, så burde forlaget ikke have udgivet den.

Historien er sådan set god nok, der er meget få stavefejl, og jeg er ikke i tvivl om, at Finn Ehlers har en god fantasi og en stor fortællelyst. Det duer bare ikke, når vi fire gange næsten ordret får denne historie:

“De går ud til deres selvkørende bil, og snart efter sidder de i en lang bilkø, mens el-cykler og fodgængere passerer forbi inde bag vejens støjskærme.”

Det kan dog mere lidt, når forfatteren mener, at morgenmylder-trafikkens ulidelige problem med endeløse bilkøer stadig ikke er løst i et fremtidssamfund, hvor der findes frodige menneskelignende sexrobotter, hoteller på Månen og madprintere. Usandsynligt er det nok ikke.

Det duer heller ikke, når tre af fire korte sætninger lige efter hinanden indledes med “Lene bliver - -,” “Lene går - -,” “Lene kommer - -”.

Navnene på romanens personer er i sig selv underholdende, ind imellem tydeligt inspireret af deres beskæftigelse. For eksempel heder en astronom Vida Aftenstjerne. Det er sjovt nok også efternavnet på en beboer på plejehjemmet Curadomus, som har en central rolle i begyndelsens af romanen. Der er dog ingen angivelse af, om de

skulle være i familie, men OK – hun interesserer sig for astronomi.

I det hele taget er sproget i *De 29 Spejle* præget af korte abrupte sætninger uden glid og elegance. Noget, som Finn Ehlers bør arbejde med i sine fremtidige udgivelser.

Romanen? Jamen hvis du kan bære over med de ting, jeg har nævnt, så skal du selvfølgelig læse den, for som nævnt i indledningen, så er den rimeligt fængende og har et spændende plot.

Johannes Lundstrøm

